

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 248.652 van 19 oktober 2020
in de zaak A. 230.765/IX-9709**

In zake: de VZW HUMANIORA NIEUWEN BOSCH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koenraad Maenhout
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Filip Williotstraat 30 bus 0102
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc Stommels en Jan Fransen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 mei 2020, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 2020 ‘tot goedkeuring van de programmatie van structuuronderdelen in het gewoon voltijds secundair onderwijs’, maar enkel voor zover “de aanvraag tot het programmeren van de richting 2de en 3de graad Humane Wetenschappen ASO voor het schooljaar 2020-2021 van [de vzw Humaniora Nieuwen Bosch] impliciet wordt geweigerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 september 2020.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Buket Karaca, die *loco* advocaat Koenraad Maenhout verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep, casu quo van de vordering

3. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

IV. Spoedeisendheid

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling

ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

5. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevalt om op de omstandigheden van haar zaak betrokken, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar persoonlijk veroorzaakt, niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedure bijgevolg niet afgewacht kan worden.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

6. Verzoekster beschrijft in het inleidend verzoekschrift “de feiten die de spoedeisendheid en het bevelen van de schorsing beantwoorden” (lees: verantwoorden).

Die uiteenzetting bevat in de eerste plaats een herinnering aan de rechtspraak van de Raad van State over de draagwijdte van deze schorsingsvoorwaarde (zie ook *sub* 5). De Raad bedankt verzoekster ervoor om hem zijn eigen rechtspraak in herinnering te brengen. Zoals verzoekster het dus aangeeft zelf te weten, vereist de spoedeisendheid vóór alles dat zij aantoon het resultaat van de gewone procedure niet te kunnen afwachten om haar beslissing te verkrijgen, op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schade tot gevolg.

Vervolgens gaat verzoekster zeer uitgebreid in op de diligentie die zij aan de dag heeft gelegd om haar vordering in te leiden.

Ten slotte, wat minder omstandig, wijst zij erop dat zij de schorsing nastreeft, om tijdig te kunnen beslissen over de schoolorganisatie – zij vermeldt de samenstelling van de klassen en de opdrachtenverdeling – die zij moet kunnen communiceren “voor het einde van het huidig schooljaar 2019-2020”, “om de leerlingen tijdig in staat te stellen een definitieve keuze voor het schooljaar 2020-2021 te laten maken en de weerslag op de advisering bij de deliberaties, afhankelijk van haar mogelijkheden om de beoogde richting aan te bieden”:

“Met het louter instellen van een vordering tot nietigverklaring zal verzoekster geen tijdige beslissing kunnen bekomen van de Raad van State met het oog op de inschrijvingen en organisatie van het komende schooljaar 2020-2021.”

7. Waar verzoekster echter met geen woord over rept – terwijl zij wél aangeeft zeer wel te weten dat die bewijslast op haar rust – is de reden waaróm zij noodzakelijk dit schooljaar reeds het aangevraagde structuuronderdeel moet kunnen organiseren – met andere woorden, welke schade zij dreigt te lijden in-gevolge de weigering en waarom die schade een dergelijke omvang of impact heeft, dat van haar niet kan worden verwacht dit te moeten dragen totdat een uitspraak ten gronde volgt.

8. Verzoekster toont bijgevolg de spoedeisendheid niet aan.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien oktober tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren